

Em, nụ cười hoa Bồ tát

Cử sĩ Liên Hoa

Một cõi nhân gian đã đến đi trong cuộc đời, lắng nghe hương thơm huyền thoại vẫn rộn ràng trong tâm. Hình ảnh một em bé cười rạng rỡ bên dòng sông, chạy nhảy trên cánh đồng, đuổi bướm, ngắm hoa, tạo nên cho bức tranh thật đẹp giữa các biến động của trời đất. Ôi nụ cười như một cánh hoa dung dị, ngây thơ nở trên đôi môi, vui đi được bao ưu phiền của ngày tháng rong rêu, là phù vân của đợt sóng hay lượn sóng đời người hoặc của tâm non vùng vẫy trước cơn thịnh nộ đến từ nghiệp lực. Gọi tên em là gì, thì cũng chẳng nghĩa là gì, vì tên có được réo rắc gọi cũng chỉ là dán nhãn, giả danh trên vùng nhật nguyệt, với những sáng chiều, ngồi thên thang trên cánh đồng lúa mát, thấy không gian mênh mông ... và vì em là vô tận trong một sát na, là huyền thoại ẩn mình trong thực tại, vì mỗi mỗi cử động cũng đủ làm xao xuyến cho sương khói rời tan, trở trở để cho giao thoa giữa hữu hạn trong vô hạn, hiện lên những nét đẹp, an bình, biến cõi hư không như một tấm lòng

*Bồ tát, em về mộng có hay
lơ thơ những gió với làn mây
vô thường, em ngụp vào trong mộng
một cõi hư không, một tấm lòng*

Một sớm mai cười nói, huyền thoại giữa chợ đời, lòng vô vản hoang vắng, chợt bắt gặp lại mảng phù du trôi nổi như thiên niên cũ, những đợt sóng dài lê thê, trên mình giữa ánh nắng gay gắt hay chiều mưa phùn muện. Có ai hay, ai bắt được sóng tâm vào lúc này đây, để chỉ còn là ảo hoá, bước chân hoang dại, miên man tình tự của thiên nhiên. Đời sống là gì khi câu hỏi vẫn như tự nguồn khai sáng, lật lại hồ sơ của tâm, cảm nhận được trong mọi góc cạnh đời sống vẫn trùng trùng điệp khúc của hư vô, còn chẳng là những cứ điểm không đến đi, chạm vào là bước vào bến bờ thanh tịnh, có tiếng cười nở rộn ràng dưới ánh ban mai.

*Em cười hoa Bồ tát
nở giữa cõi nhân gian
ta, một người lắng từ*

rong chơi, lời tâm niệm

*sớm mai, hoa cười nói
chim hót trên cành cây
mang trong lòng hương gió
có tiếng chuông vọng về*

*bên ngọn đồi hư vọng
ta thăm hỏi sắc không
vào trong trái tim nhỏ
ngàn lối, ngộ ta bà*

*một mai, mở tâm hương
ta gọi thăm pháp giới
trong vô lượng hải hà
giữa trùng khơi, em ngự..*

Em ngự giữa muôn trùng biển cát hay em nằm yên trên thung lũng hải hà của pháp giới, trên đỉnh đồi Vô Ưu, thanh tịnh buổi giao thời tịnh nhiễm vì có lúc thấy có vọng ngôn, làm xa cách giữa hai bờ thực tại, chân vọng, mà chiếc cầu sinh tử đã rút đi từ thưở nào, còn chăng cũng chỉ là một hạt mơ như hoa đốm giữa hư không, như sấm chớp lạng trời,. Ngàn năm qua hay mãi sau này, lá thu có rơi, cuồng phong có giận dữ, luân chuyển có vô cùng, nhưng tự gốc rễ của cây bồ đề tự tánh, vô ngôn vẫn còn mang mãi hình ảnh chân tình của Liên Hoa Thủ. Có phải sinh mệnh của bước chân đi đời người trong các nẻo, cũng cần phải mang theo hành trang vô tự, được cấu tạo bởi Từ bi và Trí tuệ. Sinh tử đã là hư ảo, thì đi đến về có phải cũng là những nối tiếp của nguyện lực hoặc bị vong thân trên bước đường réo gọi.... phù sinh.

*đường biển rộng, rỗ soi in chiếc bóng
nước từ nguồn, dấu cũ vẫn nguyên sơ
đã ngàn năm, phiêu dạt mọi chốn đời
ta đi nhặt lá thu vàng để đếm*

*cõi tử sinh, nối tiếp bước hành trình
từng lặng lẽ, giữa đời nghe thu sớm
quét lá vàng, ôm giấc mộng tung bay
còn lại chút, lòng son cho sen nở*

*ta dâng người khi gom đầy lá biếc
thu có về, đổ xuống trận thu phong
lời im lặng, ta hong từng lá mỏng
vắng nghe tâm, vừa sáng giữa chợ đời*

*chân trời đó, là lắng lòng vô niệm
bầu bạn cùng nhặt nguyệt lúc ưu tư*

*có ánh sáng rạng ngời từ suối ngọt
gió miên man, gọi đến cõi vô cùng*

*Ta từng chép lời Kinh đầy mái tóc
mở rộng đời cho ánh mắt vì sao*
đem khổ đau gửi vào chốn Kinh chiều*
đem ánh sáng, gọi tự tình Kinh sớm**

*Ồ em, giữa cõi đời muôn hữu hạn
lấy Tâm kinh, tô vẽ nét môi em
ta chấm điểm, cho ngàn trùng biến động*
cho em cười, nụ bồ tát thơm ngon...*

Để cảm niệm những người thực hiện hạnh lành
Nhân Ngày Bồ tát Quán Thế Âm, 19.09 Âm lịch
qua cái nhìn của tâm non....

Buổi sáng nay, mở tâm xem lại
thấy vô cùng có mặt, lúc “điểm tâm”...

25.10.10

- Kinh Phổ Môn, Thiên thủ Thiên nhãn
- Thời Kinh sáng chiều
- Tâm kinh, thọ tướng hành thức ...không sinh diệt.

